“In prignala sta mlado oslico k Jezusu ter pogrnila svoja oblačila preko nje in On je sedel gor.” (Matej 21, 7)
Dne 13. januarja 1844, zvečer

1 Le napišite vaše besedilo, kot običajno!
2 “In prignala sta mlado oslico k Jezusu ter pogrnila svoja oblačila preko nje in On je sedel gor.”
3 To je kratko, toda dobro besedilo; prav takšno nam pride kot poklicano, - kajti z živo razumljivo sliko prikazuje, otipljivo celo z obema rokama hkrati, to, kar se prilega k naši stvari.
4 Prignala sta oslico k njemu, jo pogrnila z oblačili in šele nato se je Gospod usedel na oslico.
5 Oslica je bila privezana, ko sta jo učenca našla in je bila še last posvetnega človeka. Kaj naj to pomeni? To označuje preprostost, ponižnost in ljubezen, katere drži še privezane svet v svojih rokah, ali: pomeni duha v človeku, ki še ni Osvobojen, čeprav je zaradi svojega značaja, polnega blage krotkosti in ljubezni, usmerjen popolnoma h Gospodu in je tako *vsa njegova usmeritev k -in za Gospoda.* Ko Gospod vidi takšnega duha, pošlje k njemu prav kmalu svoje služabnike, naj ga osvobodijo in privedejo k Njemu in svet potem izgubi vso svojo navidezno pravico in moč nad tem, kateremu Gospod reče: “Potrebujem ga!”
6 Čemu pa neka oslička in ne osel? Ker tukaj samička še ostreje označuje najglobljo ponižnost in plodno ljubezen, kakor pa samček.
7 Sedaj je oslička pri Gospodu; in učenca jo prekrijeta s svojimi oblačili. - To označuje, kako resnična ponižnost in plodna ljubezen, kakor hitro prispeta k Gospodu, prejmeta oblačila resnične modrosti. Kajti obleke označujejo modrost v njenem koristnem delovanju. Kolikor enostavnejše so, toliko višjo stopnjo modrosti iz Gospoda označujejo; kajti čista ljubezen in ponižnost sta nagi.
8 Če sta oblečeni v odlična in sijajna oblačila, potem to pomeni, da je modrost večja in močnejša kot ljubezen, zato so na primer, angelski duhovi v modrostnih nebesnih oblačilih nadvse sijajni; toda angelski duhovi najvišjih nebes, ki so čista ljubezen do Gospoda, se prikazujejo samo v zelo pomanjkljivih oblačilih, ja včasih popolnoma nagi, posebno, ko je njihova ljubezen do Gospoda dosegla najvišjo možno stopnjo.
9 Prav tako označujejo tukaj v besedilu skromna oblačila obeh učencev, s katerimi sta prekrila oslico, čisto Božjo modrost in kadar oblečejo takšno plodno ljubezen, izvirajočo iz njene ponižnosti, šele tedaj je popolnoma primerna sprejeti Gospoda in Ga nositi in postane potem popolnoma eno z Gospodom.
10 Takšna plodna ljubezen, oblečena z modrostjo, nosi Gospoda; toda sam Gospod jo vodi, da ne more zgrešiti koraka in ježa gre potem v ravni črti k Božjemu mestu, ki označuje večno Božje kraljestvo in resnično večno življenje! - Tukaj imate sliko in njen pomen.
11 Ljudje bodo porekli: “Vse je prikazano popolnoma pravilno; vendar iz zadeve

kakršna je, ne razvidimo prav, kako naj bi se prilegala k naši stvari.”
12 Ko je luč že enkrat tukaj, potem jo smete postaviti kamorkoli hočete in prilegala se bo vsepovsod, kakor da je bila že od večnosti namenjena za postavitev prav na to mesto.
13 Kar preizkusite to ob priložnosti s prižgano svečo! Postavite jo na različna mesta v vaši sobi in nikjer se vam ne bo zazdela tuja in nenavadna, temveč se bo povsod prav prijazno prilegala.
14 Prav tako menjajo tudi različne zvezde na nebu, vsaj navidezno za vaše oči, neprestano svoje prejšnje mesto, vendar ali morete reči, na primer, da na nebu Orion bolje iz gleda kadar vzhaja ali kadar ima poldan ali večer? Kjerkoli že je, izgleda tudi povsem na svojem pravem mestu. Prav tako izgleda tudi Sonce vsepovsod enako sijajno in kamorkoli pade svetloba, stori enako delo.
15 Enako je s svetlo, razvneto lučjo našega besedila. Lahko jo postavite, kamorkoli hočete in vsepovsod se bo tako sijajno tesno prilegala, kakor da bi jo dobili edino v ta namen. Takoj preizkusimo, kako se prilega našemu vprašanju in postavi mojo kar nekam tja in prav tam bo izgledala, kakor da so nam jo dali prav v ta namen. In tako bomo, čujte, poizkusili!
16 Vprašanje: Mar ne bi mogli privesti Gospodu prav tako dobro konja ali vsaj dobro ujahanega osla namesto oslice? Zanesljivo! Vsaka žival bi morala brez najmanjšega odpora izkazati Gospodu isto uslugo. Lev, tiger, panter, velblod, slon, konj, mezeg, vsi ti bi bili, prvič, mnogo močnejši in bi morali Gospoda neskončnosti, vsemogočnega Stvarnika vseh stvari, ubogati na migljaj; poleg tega bi bila takšna ježa očitno vendarle uglednejša, kakor pa na neki slabotni oslici.
17 To bi bilo vsekakor res, vendar samo v človeških očeh; pri Gospodu pa je to drugače. - Tisti, ki je temelj reda in osnova pomena vseh stvari, ni deloval kot človek, ki mu je tako ali drugače vseeno, temveč se je pri njem vse odvijalo v nepremakljivem redu in poučno za večnost.
18 Te silnejše živali označujejo večinoma spoznanja in modrost zase; toda manjkata jim plodnost - in ponižnost ljubezni, v njeni najglobljі preprostosti.
19 Ako bi si Gospod izbral takšno žival, bi s tem dejansko pokazal, da naj bi se vrgel človek v prvi vrsti na obogatitev znanosti, na vsa možna spoznanja in vso modrost. Ja, s tem bi mu pokazal, da naj prouči vse knjižnice tega sveta ali vsaj toliko kolikor zmore; toda Gospod je vedel, kaj dela in tako je tukaj obstal tisti osnovni stavek, katerega je Gospod zakoličil že na začetku, ko je dejal: “Kakor hitro boš jedel z drevesa spoznanja (to pomeni: v njegovem neblagoslovljenem stanju), boš umrl!”
20 Toda prav s tem, ko je Gospod jezdil osličko, ogrnjeno samo z revnimi oblačili, je

Gospod v podobi in dejanju pokazal vsem ljudem, da naj storijo isto in naj se držijo samo plodne ljubezni iz svoje ponižnosti; potem jih bo Gospod odrešil vsega sveta in jih odel z oblekami modrosti in On sam jih bo vodil tako, kakor Njega nosi takšna ljubezen, namreč v svojem srcu in na plečih svoje ponižnosti.
21 Toda človek naj ne bi jezdil konje, slone, velblode, leve, panterje in tigre; ali bolj razumljivo: človek naj se ne žene za spoznanji, za učenostjo in modrostjo - kajti vse to so sadeži z drevesa spoznanja -, marveč naj *v resnični ljubezni in ponižnosti pričakuje Gospoda!* In ko bo pravi čas, bo prišel Gospod, ga osvobodil in potem blagoslovil drevo spoznanja ali: osličko bodo prekrili z oblačili in človek bo smel potem z blagoslovljenega drevesa použiti za večnost vse sadeže resnične modrosti.
22 Sedaj vas vprašam: Se je prilegala luč tega besedila k naši stvari ali ne! - Menim, da je zadevo možno zgrabiti celo z rokama. Kljub temu gremo prihodnjič še za eno osrednje sonce naprej!

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil